

دنیاں والو اے دنیاں چھوڑو تے پھڑ لو پلا رب دا
او جس نے بیڑا پار لگانا اوکھے ویلے سب دا

جیون جیون جھوٹا ناواں موت کھڑی سر اتے
لکھ ہزار تیرے تھی سوہنے خاک اندر جا سوتے

لکھاں بیر بڑی نوں لگ دے کچھ کچھ پکے
ابو وٹے کھان محمد رہ جانڈے جھڑے پکے

کھبا ہتھ سجے نوں دھوندا سجّا کھبے نوں دھوے
تو کسے دا ہوجا محمد جے تیرا وی کوئی ہووے

یارا کی گلاں کرنا اے گے زمانے سارے
آج کل ہتھی لائے بوٹے کنڈے بن دے سارے

چنگا مندا وقت نہی رہندا کر نہ توں وڈیاں
راجے ہوندے نوکر ویکھے ڈھندیاں نے بادشایاں

باپ جیا غم خر نہ کوئی دنیاں ساری پھر لی
دل نو جھڑی سکون پنچاندی مٹھڑی باپ دی بولی

بے ادبی جس کیتی ماں دی ابدے کھ نہیں رہنا پلے
رب نے جنت رکھ چھڈی ماں دے پیراں تھلے

وقت جوانی ضائع کر کے کی توں یار کماسیں
شام پی تے خالی ہتھی کھڑا در کھڑ کا سیں

دنیا ڈادی اسی ان ماڑے دڑ دے اف نا کر دے
ٹر گے یار ویچوڑا دے کے ناں جیوندے نا مر دے